

ພຣະທຳດານເຢືອນ - ເລກທີໜຶ່ງຮ້ອຍຫ້າ

ການປະຕິເສດພຣະກົດຕຶຄຸນຢ່າງຄ່ອຍເປັນຄ່ອຍໄປ:

ຈາກການບັງເກີດຂອງພຣະຄຣິດໄປຈົນເຖິງການເອົາຫຼິ້ນຂ້າສະເຕເຟນ

Jeff Pippenger

2024-02-29

ໃນບົດຄວາມກ່ອນໜ້ານີ້ ພວກເຮົາໄດ້ສັງເກດວ່າ ການດົນໃຈໄດ້ຊີ້ບອກວ່າ ພວກເຢືອນໄດ້

“ປະທັບຕາການປະຕິເສດ” ຂ່າວປະເສີດຂອງພວກເຂົາໄວ້ທີ່ໄມ້ກ້າງແຂນ,

ແລະຕໍ່ມາກໍໄດ້ຍື່ນການປະຕິເສດນັ້ນອີກຄັ້ງໃນເຫດການຂວ້າງຫຼິ້ນໃສ່ Stephen.

ສິ່ງນີ້ຈະເປັນໄປໄດ້ແນວໃດ? ແນ່ນອນວ່າ

ການປະຕິເສດຂ່າວປະເສີດໂດຍພວກເຢືອນຜູ້ອອກຫາຂັດແຍ້ງໃນປະຫວັດສາດນັ້ນ

ໄດ້ສຳເລັດລົງຢ່າງເປັນຂັນຕອນ. ພວກເຂົາໄດ້ຖືກຂ້າມຜ່ານໄປແລ້ວຕັ້ງແຕ່ເວລາພຣະອົງປະສູດ.

ຈາກການປະສູດຂອງພຣະຄຣິດຈົນເຖິງການຂວ້າງຫຼິ້ນໃສ່ Stephen

ເປັນພາບປະກອບເຖິງການປະຕິເສດຂ່າວປະເສີດຢ່າງເປັນຂັນຕອນ.

“ມະນຸດບໍ່ຮູ້ເລີຍ, ແຕ່ຂ່າວສານນັ້ນເຮັດໃຫ້ສະຫວັນແຕ້ມໄປດ້ວຍຄວາມຍືນດີ.

ບັນດາຜູ້ບໍລິສຸດຈາກໂລກແຫ່ງແສງສະຫວ່າງ ຖືກດຶງດູດມາຫາໂລກດ້ວຍຄວາມສົນໃຈທີ່ເລິກຊຶ້ງ

ແລະອ່ອນໄຫວຍິ່ງຂຶ້ນ. ໂລກທັງໝົດສະຫວ່າງໄສກວ່າເດີມເພາະການສະຖິດຢູ່ຂອງພຣະອົງ.

ເໜືອເນີນເຂົ້າແຫ່ງເບັດເລເຮັມ ຝຸງທູດສະຫວັນອັນນັບບໍ່ຖ້ວນໄດ້ມາຊຸມນຸມກັນ.

ພວກເຂົາຄອຍຖ້າສັນຍານເພື່ອປະກາດຂ່າວແຫ່ງຄວາມຊື່ນຊົມນັ້ນແກ່ໂລກ.

ຖ້າບັນດາຜູ້ນຳໃນອົດສະຣາເອນໄດ້ສັດຊື່ຄວາມໄວ້ວາງໃຈທີ່ໄດ້ມອບແກ່ພວກເຂົາ,

ພວກເຂົາກໍຈະໄດ້ຮ່ວມໃນຄວາມຍືນດີແຫ່ງການປ່າວປະກາດການບັງເກີດຂອງພຣະເຢຊູ, ແຕ່ບັດນີ້

ພວກເຂົາຖືກມອງຂ້າມໄປແລ້ວ.” The Desire of Ages, 47.

ນັບແຕ່ການປະສູດຂອງພຣະເຢຊູຈົນເຖິງການຕາຍຂອງສະເຕຟາໂນ

ການປະຕິເສດຂ່າວປະເສີດຢ່າງຄ່ອຍເປັນຄ່ອຍໄປໂດຍອົດສະຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານໄດ້ຖືກສະແດງໃຫ້ເຫັນ.

ການຍອມຮັບວ່າການປະຕິເສດພຣະຄຣິດຂອງພວກເຢືອນເປັນໄປຢ່າງຄ່ອຍໆ ຍ່ອມເຮັດໃຫ້ສາມາດລະບຸການ

“ປະທັບຕາການປະຕິເສດຂອງພວກເຂົາ” ໄດ້ທັງໝົດໄມ້ກ້າງແຂນ ບ່ອນທີ່ມີ່ນ້ຳໃນພຣະວິຫານຖືກສຶກຂາດ

ແລະໃນເວລາທີ່ສະເຕຟາໂນເສຍຊີວິດ. ການສຶກຂາດຂອງມ່ານນັ້ນເປັນສັນຍາລັກວ່າພວກເຂົາບໍ່ເປັນປະຊາຊົນ

ແຫ່ງພັນທະສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າອີກຕື່ມ, ແລະເມື່ອສະເຕຟາໂນຖືກຂວ້າງດ້ວຍກ້ອນຫີນ

ສະເຕຟາໂນໄດ້ເຫັນພຣະເຢຊູປະທັບຍືນຢູ່ເບື້ອງຂວາພຣະຫົດຂອງພຣະເຈົ້າ ຊຶ່ງໃນດານເຢືອນ ບົດທີ 12 ຂໍ້ 1

ເປັນສັນຍາລັກເຖິງການສົ້ນສຸດແຫ່ງເວລາແຫ່ງພຣະກະລຸນາ.

ການທຳລາຍເຢຣູຊາເລັມກໍເປັນສັນຍາລັກເຖິງການສົ້ນສຸດແຫ່ງເວລາແຫ່ງພຣະກະລຸນາເຊັ່ນກັນ.

“ການຕອບສະໜອງໂທດທີ່ຈະມາເຖິງເຢຣູຊາເລັມນັ້ນ ອາດຖືກຊັກຊ້າໄດ້ພຽງແຕ່ໄລຍະສັ້ນໆເທົ່ານັ້ນ;

ແລະເມື່ອພຣະເນດຂອງພຣະຄຣິດຈ້ອງໄປເທິງນະຄອນທີ່ຖືກກຳນົດໄວ້ເພື່ອຄວາມພິນາດນັ້ນ

ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ທອດພຣະເນດເຫັນພຽງແຕ່ການທຳລາຍຂອງມັນເທົ່ານັ້ນ

ແຕ່ຍັງເຫັນການທຳລາຍຂອງໂລກໜຶ່ງດ້ວຍ. ພຣະອົງໄດ້ທອດພຣະເນດເຫັນວ່າ

ດັ່ງທີ່ເຢຣູຊາເລັມຖືກປ່ອຍໃຫ້ແກ່ຄວາມພິນາດສັນໃດ

ໂລກກໍຈະຖືກປ່ອຍໃຫ້ແກ່ຈຸດຈົບອັນພິນາດຂອງມັນສັນນັ້ນ.

ພຣະອົງໄດ້ທອດພຣະເນດເຫັນການຕອບສະໜອງໂທດທີ່ຈະຕົກມາເຖິງບັນດາສັດຕູຂອງພຣະເຈົ້າ.

ເຫດການຕ່າງໆທີ່ໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນເວລາການທຳລາຍເຢຣູຊາເລັມນັ້ນ

ຈະຖືກເຮັດຊ້ອກໃນວັນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ແລະນ່າສະພົງກົວຂອງອົງພຣະຜູ້ບັນເຈົ້າ
ແຕ່ໃນລັກສະນະທີ່ນ່າສະພົງກົວຫຼາຍຍິ່ງກວ່າ." Review and Herald, December 7, 1897.

ເປັນເພາະພຣະເມດຕາຂອງພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ
ທີ່ໄດ້ຍື່ນຍິ່ງໃຫຍ່ຢູ່ຊາເລັມຖືກທຳລາຍໃນເວລາແຫ່ງການຄົງກາງແຂນ.

ໃນການທີ່ຊາວຢິວໄດ້ຕັ້ງພຣະຄຣິດໄວ້ເທິງໄມ້ກາງແຂນນັ້ນ
ກໍໄດ້ມີຄວາມພິນາດຂອງນະຄອນເຢຣູຊາເລັມຮ່ວມຢູ່ດ້ວຍ.
ເລືອດທີ່ຖືກຫຼົງລົງເທິງຄານວາຣ໌ໄດ້ເປັນນ້ຳໜັກທີ່ຖືວ່າໃຫ້ພວກເຂົາຈົມລົງສູ່ຄວາມພິນາດ
ສຳລັບໂລກນີ້ແລະສຳລັບໂລກທີ່ຈະມາ. ດັ່ງນັ້ນກໍຈະເປັນໃນວັນໃຫຍ່ສຸດທ້າຍ
ເມື່ອການພິພາກສາຈະຕົກລົງເທິງບັນດາຜູ້ປະຕິເສດພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າ. ພຣະຄຣິດ
ຜູ້ບັນເຈົ້າແຫ່ງການສະດຸດຂອງພວກເຂົາ
ໃນເວລານັ້ນຈະປາກົດແກ່ພວກເຂົາເປັນດັ່ງພຣະເຈົ້າແຫ່ງການແກ້ໄຂຄັນ. ພຣະສິດແຫ່ງພຣະພັກຂອງພຣະອົງ
ຊຶ່ງສຳລັບຄົນຊອບທຳແລ້ວເປັນຊີວິດ ຈະເປັນໄພທີ່ຜິດພາດສຳລັບຄົນອະທຳ.
ເນື່ອງເພາະຄວາມຮັກຖືກປະຕິເສດ ພຣະຄຸນຖືກດູໝືນ ຄົນບາບຈະຖືກທຳລາຍ." The Desire of Ages,
600.

ເປັນແຕ່ພຣະເມດຕາຂອງພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ
ທີ່ຍິ່ງຄົງຢູ່ໃນການບໍ່ນຳຄວາມພິນາດຂອງເຢຣູຊາເລັມມາໃນເວລາແຫ່ງໄມ້ກາງແຂນ.

"ເປັນເວລາເກືອບສິບປີພາຍຫຼັງທີ່ຄວາມພິນາດຂອງນະຄອນເຢຣູຊາເລັມໄດ້ຖືກປະກາດໂດຍພຣະຄຣິດພຣະອົງເອງ, ອົງພຣະຜູ້ບັນເຈົ້າໄດ້ຊົງຊະລິການພິພາກສາຂອງພຣະອົງເໝືອນອີງນັ້ນແລະຊົນຊາດນັ້ນ.
ຄວາມອົດທົນຍາວນານຂອງພຣະເຈົ້າຕໍ່ຜູ້ທີ່ປະຕິເສດຂ້າວປະເສດຂອງພຣະອົງ
ແລະຜູ້ຄາດຕະກຳພຣະບຸດຂອງພຣະອົງ ຊ່າງອັດສະຈັນຍິ່ງນັກ." The Great Controversy, 27.

ໃນເວລາແຫ່ງການຊຳລະພຣະວິຫານເປັນຄັ້ງສຸດທ້າຍຂອງພຣະອົງ
ພຣະເຢຊູໄດ້ປະກາດຄຳເຕືອນໃຫ້ຫລົບໜີອອກຈາກນະຄອນເຢຣູຊາເລັມ
ເມື່ອສົງຄາມເປັນທີ່ໜ້າຊົງເຊີງນຳຄວາມພິນາດມານັ້ນ ທີ່ດົນເຮັດຜູ້ພະຍາກອນໄດ້ກ່າວໄວ້
ຖືກເຫັນໂດຍຜູ້ຕັດຕາມຂອງພຣະອົງ. ໃນຄັ້ງທຳອິດທີ່ພຣະອົງຊຳລະພຣະວິຫານ ພຣະອົງໄດ້ກ່າວວ່າ
ຊາວຢິວໄດ້ກະທຳໃຫ້ພຣະນິເວດຂອງພຣະບົດາຂອງພຣະອົງກາຍເປັນຖ້ຳຂອງໂຈນ ແຕ່ໃນຄັ້ງສຸດທ້າຍ
ພຣະອົງກ່າວວ່າ "ເຮືອນຂອງພວກເຈົ້າ" ຈະຖືກປະໄວໃຫ້ພວກເຈົ້າຢ່າງຮ້າງເບົາ.
ແມ່ນກະທັ້ງກ່ອນໜ້າໄມ້ກາງແຂນ ຊຶ່ງກຳລັງຈະເກີດຂຶ້ນໃນບໍ່ລຳນັ້ນ
ພຣະວິຫານທີ່ຜ້າກັນຈະຖືກສັກອອກໃນຍາມທີ່ພຣະອົງຖືກຕອກເທິງໄມ້ກາງແຂນ
ກໍໄດ້ຖືກຊີ້ບອກແລ້ວວ່າເປັນເຮືອນຂອງຊາວຢິວ ບໍ່ແມ່ນເຮືອນຂອງພຣະເຈົ້າ. ຊິດເຕີໄວທ໌
ໄດ້ກ່າວເຖິງເວລາທີ່ພຣະຄຣິດຊົງປະກາດຖ້ອຍຄຳນັ້ນ ແລະເມື່ອຄຳພະຍານຂອງນາງດຳເນີນຕົວໄປ
ນາງຍັງໄດ້ກ່າວເຖິງສິບປີແຫ່ງພຣະເມດຕາທີ່ຖືກຍຶດອອກໄປອີກດ້ວຍ.

"ຖ້ອຍຄຳຂອງພຣະຄຣິດທີ່ມີຕົວພວກປະໂລຫິດແລະພວກຜູ້ປົກຄອງວ່າ, 'ເບີ້ແມ, ເຮືອນຂອງພວກທ່ານຖືກປະໄວໃຫ້ແກ່ພວກທ່ານຢ່າງຮ້າງເບົາ' (Matthew 23:38),
ໄດ້ເຮັດໃຫ້ໃຈຂອງພວກເຂົາຕຸ້ມໄປດ້ວຍຄວາມຫວາດຫວັ່ນ. ພວກເຂົາສະແດງທຳທີ່ບໍ່ສົນໃຈ,
ແຕ່ຄຳຖາມໄດ້ຜຸດຂຶ້ນຢູ່ໃນຈິດໃຈຂອງພວກເຂົາຢ່າງບໍ່ຂາດສາຍ ກ່ຽວກັບຄວາມໝາຍຂອງຖ້ອຍຄຳເຫຼົ່ານີ້.
ອັນຕະລາຍອັນໜຶ່ງທີ່ມີຢູ່ບໍ່ເຫັນດູບານວ່າກຳລັງຄຸກຄາມພວກເຂົາ. ຫຼືວ່າພຣະວິຫານອັນສະຫງ່າງາມ,
ຊຶ່ງເປັນຄວາມພາກພູມໃຈຂອງຊາດ, ຈະກາຍເປັນກອງຊາກຫັກພັງໃນໄວງນັ້ນ?..."

ພຣະຄຣິດໄດ້ປະທານໝາຍສຳຄັນແກ່ພວກສາວົກຂອງພຣະອົງເຖິງຄວາມພິນາດທີ່ຈະມາເຖິງເຢຣູຊາເລັມ
ແລະພຣະອົງໄດ້ບອກພວກເຂົາວ່າຈະຫຼົບໜີໄດ້ແນວໃດ:

‘ເມື່ອພວກທ່ານເຫັນເຢຣູຊາເລັມຖືກກອງທັບຫ້ອມລ້ອມ
ເມື່ອນັ້ນຈຶ່ງຮູ້ວ່າຄວາມຮ້າງເປົ່າຂອງນະຄອນນັ້ນໃກ້ເຂົ້າມາແລ້ວ. ເມື່ອນັ້ນ
ຂ້າພະເຈົ້າຢູ່ໃນແຂວງຢູດາຫນ້າໄປຍັງເຢຣູຊາ; ແລະຂ້າພະເຈົ້າຢູ່ກາງນະຄອນອອກໄປເສຍ;
ແລະຢຳໃຫ້ຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນຊົນນະບົດເຂົ້າໄປໃນນະຄອນນັ້ນ. ເພາະວ່າວັນເຫຼົ່ານີ້ເປັນວັນແຫ່ງການແກ້ໄຂຄັນ
ເພື່ອສົ່ງສາລະພັດທີ່ຖືກຂຽນໄວ້ຈະໄດ້ສຳເລັດ.’
ຄຳເຕືອນນີ້ໄດ້ຖືກປະທານໄວ້ເພື່ອໃຫ້ຖືເປັນສຳຄັນໃນອົກສະຮິບປິຕຸມາ ໃນເວລາການທຳລາຍເຢຣູຊາເລັມ.
ຄຣິສຕຽນທັງຫຼາຍໄດ້ເຊື່ອຟັງຄຳເຕືອນນັ້ນ
ແລະບໍ່ມີຄຣິສຕຽນຄົນໃດພົນາດໃນການລົ້ມສະລາຍຂອງນະຄອນ.’ The Desire of Ages, 628, 630.

ພຣະຄຣິດຖືກຕອກກາງແຂນໃນປີ 31, ແລະເກືອບສິບປີຕໍ່ມາ ຄືໃນປີ 70,
ກຸງເຢຣູຊາເລັມໄດ້ຖືກທຳລາຍຫຼັງຈາກຖືກບົດລ້ອມເປັນເວລາສາມປີເຄື່ອງ.
ກຸງເຢຣູຊາເລັມຈະຖືກທຳລາຍໃນເວລາກາງແຂນ ໃນປີ 31 ໄດ້ແນວໃດ,
ຖ້າຫາກວ່າຍັງມີໄວລາແຫ່ງການທົດລອງອົກສາມປີເຄື່ອງ ຊຶ່ງຖືກກຳນົດໄວ້ເປັນເຈດຕະນະອາທິດໃນດານເຮອນ ບົດ 9
ຂໍ້ 24? ຄວາມບໍ່ສອດຄ່ອງທີ່ເບິ່ງຄືວ່າມີຢູ່ເຫຼົ່ານີ້ຈະຖືກແກ້ໄຂໄດ້ແນວໃດ? ຄຳຕອບທີ່ງ່າຍທີ່ສຸດກໍຄື
ພຽງແຕ່ຊ້ຳໃຫ້ເຫັນຄວາມຈິງວ່າ ເມື່ອກ່ອນເຖິງການສິ້ນສຸດຂອງເວລາແຫ່ງການທົດລອງ
ທີ່ຖືກແທນໄວ້ໃດຍເຈດຕະນະອາທິດນັ້ນ,
ມັນຈຳເປັນຕ້ອງເຂົ້າໃຈວ່າເປັນການບົດລົງຂອງເວລາແຫ່ງການທົດລອງຢ່າງຄ່ອຍເປັນຄ່ອຍໄປ.
ນີ້ເປັນຄວາມຈິງ, ແຕ່ມັນກໍລົບລ້າງຄວາມຈຳເພາະຊັດເຈນທາງຄຳພະຍາກອນ
ເມື່ອນຳໃຊ້ຈຸດໝາຍສຳຄັນຂອງປະຫວັດສາດນັ້ນ. ຂ້າພະເຈົ້າຈະພະຍາຍາມອະທິບາຍ.

ຖ້າວ່າເພນແຕກອດເປັນຕົວແທນຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ກຳລັງຈະມາເຖິງ
ທີ່ຝູງແກະອົກຝູງໜຶ່ງໃນບາບໂລນຖືກເອີ້ນໃຫ້ອອກມາ ເປັນຫຍັງຈຶ່ງເປັນເວລາສາມປີເຄື່ອງຫຼັງຈາກເພນແຕກອດ
ທີ່ຂ້າວປະເສີດໄດ້ໄປເຖິງຄົນຕ່າງຊາດ? ການສົນພຣະຊົນຂອງພຣະຄຣິດ ຫຼືການຕາຍຂອງສະເຕຟາໂນ
ແມ່ນໝາຍສຳຄັນຂອງການບົດໂອກາດແຫ່ງພຣະຄຸນສຳລັບອິດສະຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານຫຼື?
ຖ້າອັດເວນຕົດລາວດີເຊຍຢຸດເປັນຄຣິສຕະຈັກໃນເວລາກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ກຳລັງຈະມາເຖິງ ດັ່ງນັ້ນ
ການທຳລາຍພຣະວິຫານໃນປີ 70
ໄດ້ເປັນຕົວແທນຂອງຈຸດຈົບຂອງພຣະວິຫານຂອງອັດເວນຕົດລາວດີເຊຍໃນກົດໝາຍວັນອາທິດຫຼື?
ສິ່ງທີ່ອາດບາກົດວ່າເປັນຄວາມບໍ່ສອດຄ່ອງກັນນັ້ນ ຍ່ອມຖືກຄລີຄາຍໂດຍການນຳໃຊ້
“ແນວໜຶ່ງເທິງອົກແນວໜຶ່ງ,” ແລະເມື່ອການນຳໃຊ້ນັ້ນຖືກນຳມາໃຊ້
ຄຳພະຍາຍາມຂອງໝູ່ໝາຍຕ່າງໆທີ່ພວກເຮົາກຳລັງລະບຸ ກໍກາຍເປັນສິ່ງທີ່ແຈ້ງແຈ້ງ ແລະ ກະທັດຮັດຢ່າງຫຼາຍ.

ອາທິດທີ່ພຣະຄຣິດໄດ້ຢືນຢັນພັນທະສັນຍານັ້ນ ຖືກແບ່ງອອກເປັນສອງຊ່ວງທີ່ເທົ່າກັນ ຄືສາມປີເຄື່ອງແຕ່ລະຊ່ວງ.
ຊ່ວງສາມປີເຄື່ອງທຳອິດເລີ່ມຕົ້ນທີ່ການຮັບບັບຕີສະມາຂອງພຣະຄຣິດ
ແລະສິ້ນສຸດລົງດ້ວຍການສົນພຣະຊົນຂອງພຣະອົງ. ບັບຕີສະມາເປັນສັນຍາລັກແຫ່ງການສົນພຣະຊົນ
ແລະການພົ້ນຄົນພຣະຊົນຂອງພຣະອົງ ດັ່ງນັ້ນ ການເລີ່ມຕົ້ນຂອງຊ່ວງສາມປີເຄື່ອງນັ້ນຈຶ່ງກົງກັນກັບຈຸດສິ້ນສຸດ.
ໃນຊ່ວງເວລານັ້ນ ພຣະຄຣິດໄດ້ປະກາດຂ້າວປະເສີດແກ່ຊາວຢິວເທົ່ານັ້ນ.
ຈຸດສິ້ນສຸດຂອງສາມປີເຄື່ອງນັ້ນເປັນເຄື່ອງໝາຍເຖິງການເລີ່ມຕົ້ນຂອງອົກສາມປີເຄື່ອງຕໍ່ມາ.
ການເລີ່ມຕົ້ນຂອງຊ່ວງສາມປີເຄື່ອງທີ່ສອງເລີ່ມຂຶ້ນດ້ວຍການສົນພຣະຊົນຂອງພຣະຄຣິດ
ແລະສິ້ນສຸດລົງດ້ວຍການຕາຍຂອງສະເຕຟາໂນ. ໃນຊ່ວງເວລານັ້ນ
ພວກສາວົກໄດ້ປະກາດຂ້າວປະເສີດແກ່ຊາວຢິວເທົ່ານັ້ນ.

ສອງໄລຍະເວລານັ້ນ, ຊຶ່ງເປັນເສັ້ນຄຳພະຍາກອນທີ່ແຍກຈາກກັນ, ຈະຕ້ອງຖືກນຳມາຮວບຮວມກັນ
“ເສັ້ນເທິງເສັ້ນ.” ທັງຈຸດເລີ່ມຕົ້ນແລະຈຸດສິ້ນສຸດຕ່າງກັນເຄື່ອງໝາຍຂອງອັນຟາແລະໂອເມກາ,
ເພາະປະຫວັດການເລີ່ມຕົ້ນແລະປະຫວັດການສິ້ນສຸດເປັນອັນດຽວກັນ.

ທັງສອງໄລຍະແຫ່ງການກຳນົດເວລາມີຄວາມເໝືອນກັນທຸກປະການ,
ແລະພະລາຊະກິດທຶກິດດຳເນີນໃນແຕ່ລະໄລຍະກໍ່ເໝືອນກັນທຸກປະການ.
ພຣະຄຣິດຜູ້ຊົງເປັນທັງອົງທຳອິດແລະອົງສຸດທ້າຍ ກໍ່ເປັນພຣະຜູ້ສ້າງສັນພະສົງທັງປວງດ້ວຍ, ແລະໃນແງນັ້ນ
ພຣະອົງຄືພຣະຜູ້ສ້າງຄວາມຈິງ. ຄຳພາສາເຮັບເຮົາວ່າ "ຄວາມຈິງ"
ຖືກສ້າງຂຶ້ນດ້ວຍອັກສອນພາສາເຮັບເຮົາສາມຕົວ. ອັກສອນຕົວທຳອິດ, ຕາມດ້ວຍອັກສອນຕົວທີສິບສາມ,
ຕາມດ້ວຍອັກສອນຕົວສຸດທ້າຍຂອງອັກສະລະພາສາເຮັບເຮົາ
ຖືກນຳມາປະກອບກັນເປັນຄຳພາສາເຮັບເຮົາທີ່ເປັນວ່າ "ຄວາມຈິງ."

ທັງສອງໄລຍະເວລາສາມປີເຄື່ອງລ້ວນມີພຣະຄຣິດເປັນທັງຜູ້ທຳອິດແລະຜູ້ສຸດທ້າຍ,
ເພາະພຣະຄຣິດຢູ່ໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນຂອງໄລຍະທຳອິດໃນການຮັບບັບຕີສະມາຂອງພຣະອົງ,
ແລະພຣະອົງກຢູ່ໃນຕອນສິ້ນສຸດໃນການສັນພຣະຊົນຂອງພຣະອົງໃນໄລຍະທຳອິດ.
ແລະພຣະຄຣິດຢູ່ໃນການສັນພຣະຊົນຂອງພຣະອົງໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນຂອງໄລຍະທີສອງ
ແລະພຣະອົງຊົງປະທັບຢືນຢູ່ເບື້ອງຂວາພຣະຫັດຂອງພຣະເຈົ້າໃນຕອນສິ້ນສຸດຂອງໄລຍະທີສອງ.
ຈຳນວນສິບສາມເປັນສັນຍາລັກຂອງການກະບົດ, ແລະໃນທັງສອງໄລຍະ,
ບໍ່ວ່າຂ່າວປະເສີດຈະຖືກປະກາດໂດຍພຣະຄຣິດດ້ວຍພຣະອົງເອງ,
ຫຼືໃນໄລຍະທີສອງໂດຍພວກສາວົກຂອງພຣະອົງ, ຊາວຢິວຜູ້ມັກໂຕ້ຖຽງໄດ້ກະບົດຕໍ່ຂ່າວສານແຫ່ງຂ່າວປະເສີດ.

ທັງສອງຊ່ວງເວລາມີໄລຍະເວລາເທົ່າກັນ, ມີເຄື່ອງໝາຍຂອງ Alpha ແລະ Omega,
ແລະຊັບອກຂ່າວປະເສີດສານສະບັບດຽວກັນ. ສອງຊ່ວງເວລານັ້ນຈະຕ້ອງຖືກນຳມາຮວບຮວມເຂົ້າກັນ
"ເສັ້ນເທິງເສັ້ນ." ວິທີການຂອງ "ເສັ້ນເທິງເສັ້ນ" ແມ່ນວິທີການແຫ່ງການທົດສອບຂອງຜົນປາຍລະດູ,
ນີ້ແມ່ນວິທີການຂອງວັນສຸດທ້າຍ,
ແລະຄວາມຈິງທັງຫຼາຍທີ່ຖືກຊັບອກແລະສະຖາປະນາໂດຍວິທີການນັ້ນໃນວັນສຸດທ້າຍ ຄືສົງທິຊາລະ ຫຼື
ຊາລະໃຫ້ບໍລິສຸດບຸດທັງຫຼາຍຂອງ Levi ໃນລະຫວ່າງການປະທັບຕາຂອງໜັງຮ້ອຍສີ່ສິບສີ່ພັນ.

ພຣະອົງຈະສອນຄວາມຮູ້ແກ່ໃຈໃດ? ແລະຈະເຮັດໃຫ້ໃຈໃດເຂົ້າໃຈຄຳສອນ? ແມ່ນຜູ້ທີ່ຖືກຍຳນຳມາແລ້ວ
ແລະຖືກແຍກອອກຈາກອົກ. ເພາະຄຳສັ່ງຕ້ອງຊ້ອນເທິງຄຳສັ່ງ, ຄຳສັ່ງຊ້ອນເທິງຄຳສັ່ງ;
ບັນທັດຊ້ອນເທິງບັນທັດ, ບັນທັດຊ້ອນເທິງບັນທັດ; ທົນທົນອ້ອມໜຶ່ງ, ແລະທົນທົນອ້ອມໜຶ່ງ.
ເພາະພຣະອົງຈະກ່າວແກ່ຊົນຊາດນີ້ດ້ວຍຮົມຜົບາກທີ່ຕິດອ້າງ ແລະດ້ວຍພາສາອື່ນ. ແກ່ພວກເຂົານັ້ນ
ພຣະອົງໄດ້ກ່າວວ່າ, "ນີ້ແມ່ນການພັກຜ່ອນທີ່ພວກເຈົ້າຈະໃຫ້ຜູ້ອ່ອນລ້າໄດ້ພັກຜ່ອນ;
ແລະນີ້ແມ່ນຄວາມຊຸ່ມຊື່ນພົ້ນກຳລັງ"; ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ອ່ອມຟັງ.
ແຕ່ພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະຢາເວກາຍເປັນແກ່ພວກເຂົາວ່າ ຄຳສັ່ງຊ້ອນເທິງຄຳສັ່ງ, ຄຳສັ່ງຊ້ອນເທິງຄຳສັ່ງ;
ບັນທັດຊ້ອນເທິງບັນທັດ, ບັນທັດຊ້ອນເທິງບັນທັດ; ທົນທົນອ້ອມໜຶ່ງ, ແລະທົນທົນອ້ອມໜຶ່ງ;
ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄປ ແລະລົ້ມຫງາຍໄປຂ້າງຫຼັງ, ແລະຖືກເຮັດໃຫ້ແຕກຫັກ, ແລະຕົດບ້ອງ, ແລະຖືກຈັບ.
ເອຊາຍາ 28:9-13.

ພຣະຄຳພີຂີ້ຕົປີໃນເອຊາຍາໄດ້ກ່າວເຖິງພວກຜູ້ຊາຍທີ່ຢາະເຍື້ອຜູ້ປົກຄອງປະຊາຊົນແຫ່ງເຢຣູຊາເລັມ.
ສຳລັບພວກຜູ້ຊາຍທີ່ຢາະເຍື້ອເຫຼົ່ານັ້ນ, "ການພັກຜ່ອນ ແລະ ຄວາມຊື່ນບານຄົນໃໝ່" (ຜົນປາຍລະດູ),
ຊົງພວກເຂົາໄດ້ປະຕິເສດທີ່ຈະ "ຟັງ," ນັ້ນແຫຼະແມ່ນສົງທິຊາເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາ "ໄປ, ແລະ ຫງາຍຫຼັງລົງ, ແລະ
ແຕກຫັກ, ແລະ ຖືກດັກຈັບ, ແລະ ຖືກຈັບໄປ." ການທົດສອບນັ້ນໄດ້ຖືກນຳສະເໜີແກ່ພວກເຂົາຜ່ານ "ລົງຄືນ,"
ເພາະວ່າ ເອລີຍາ, ໂຢຮັນຜູ້ໃຫ້ບັບຕີສະມາ ແລະ William Miller
ບໍ່ໄດ້ຮັບການຝຶກຝົນຈາກໂຮງຮຽນເທວະວິທະຍາໃນປະຫວັດສາດຂອງພວກເຂົາຕາມລຳດັບ.
ຂ່າວສານແຫ່ງຜົນປາຍລະດູທີ່ທົດສອບ Adventism ແຫ່ງ Laodicea ແມ່ນຂ່າວສານທີ່ຕິດຂຶ້ນໂດຍການນຳ
"ບັນທັດເທິງບັນທັດ" ມາປະຍຸກຕົວໃຊ້.

ເມື່ອສາມປີໜ້າອິດຂອງອາທິດ ທີ່ໃນນັ້ນພຣະຄຣິດໄດ້ຍືນຍັນພັນທະສັນຍາ ຖືກນຳມາວາງທັບໃສ່ສາມປີໜ້າອິດ, ພວກເຮົາຈະພົບແສງສະຫວ່າງແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ ທີ່ທຳໃຫ້ຄວາມບໍ່ສອດຄ່ອງໃດໆທີ່ເບິ່ງຄືຈະເກີດຂຶ້ນໃນຈິດໃຈທີ່ສືບສອບ ແຈ່ມແຈ້ງຂຶ້ນ. ອາທິດນັ້ນແມ່ນເວລາທີ່ຜູ້ສັງສານແຫ່ງພັນທະສັນຍາຈະຍືນຍັນພັນທະສັນຍາ, ແລະພັນທະສັນຍາຕາມພຣະຄຳພີຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ຮັບການຍືນຍັນດ້ວຍເລືອດ. ການຮັບບັບຕີສະມາ ແລະ ການຖືກຄົງໄວ້ກັບໄມ້ກາງແຂນຂອງພຣະຄຣິດ ແລະ ການຖືກຂວ້າງດ້ວຍຫົນຂອງສະເຕຟາໂນ ລ້ວນບົ່ງຊື່ເຖິງເລືອດ. ທັງສອງເສັ້ນນັ້ນເປັນຕົວແທນເລືອດແຫ່ງພັນທະສັນຍາ, ແລະເສັ້ນເຫຼົ່ານັ້ນກຳລັງຍືນຍັນພັນທະສັນຍາ.

ເມື່ອນຳມາຮວບຮວມເຂົ້າກັນ “ເສັ້ນເທິງເສັ້ນ,” ການຮັບບັບຕີສະມາ ແລະ ການຖືກຄົງໄວ້ເທິງໄມ້ກາງແຂນ ເປັນ waymark ທຳອິດ, ແລະ ການຖືກຄົງໄວ້ເທິງໄມ້ກາງແຂນ ແລະ ການຖືກຫົນຂວ້າງຂອງ Stephen ເປັນ waymark ສຸດທ້າຍ. ເມື່ອນຳມາຮວບຮວມເຂົ້າເປັນເສັ້ນດຽວ ພວກເຮົາພົບວ່າ ໄມ້ກາງແຂນ ແລະ Michael ລຸກຂຶ້ນໃນເວລາການຕາຍຂອງ Stephen ເປັນພະຍານສອງປະການ ຂອງການທີ່ພວກຢິວໄດ້ປະທັບຕາການປະຕິເສດຂ່າວປະເສີດຂອງພວກເຮົາ. ການຕາຍຂອງພຣະຄຣິດ ກໍຄືການຕາຍຂອງສາວົກຂອງພຣະອົງ Stephen ເຊິ່ງແມ່ນບັດສະຄາ ເມື່ອເສັ້ນທັງສອງຖືກນຳມາຮວມເຂົ້າກັນ. ສາມມືຕິມາ ພຣະຄຣິດຊົງຄົນພຣະຊົນຂຶ້ນເປັນການຖວາຍ First Fruit.

ແຕ່ບັດນີ້ພຣະຄຣິດໄດ້ພົບຄືນມາຈາກຄວາມຕາຍແລ້ວ
ແລະໄດ້ກ້າຍເປັນຜົນທຳອິດຂອງບັນດາຜູ້ທີ່ໄດ້ວ່າງຫຼັບໄປ. 1 ໂກຣິນໂທ 15:20

ລະຫວ່າງບັດສະຄາ ແລະ ວັນສະຫລອງຜົນແຫ່ງພຣະພຸດທະທຳອິດໃນວັນທີສາມ ແມ່ນຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງວັນສະຫລອງເຂົ້າຈົບໃສ່ເຊື້ອ. ເຂົ້າຈົບໃສ່ເຊື້ອບໍ່ໄດ້ “ຟູຂຶ້ນ”, ແລະ ພຣະຄຣິດກໍບໍ່ໄດ້ພົບຂຶ້ນໃນວັນທີສອງ; ພຣະອົງໄດ້ພົບຂຶ້ນໃນວັນທີສາມ. ພຣະຄຣິດ ແລະ ສະເຕຟາໂນ ໄດ້ຕາຍຮ່ວມກັນໃນການນຳໃຊ້ແບບ “ບັນທັດເທິງບັນທັດ”, ແຕ່ ສະເຕຟາໂນໄດ້ຖືກຟື້ນຄືນພາຍຫຼັງພຣະຄຣິດ ເພາະວ່າການຟື້ນຄືນຂອງຜົນແຫ່ງພຸດທະທຳອິດນັ້ນມີລຳດັບ.

ແຕ່ທຸກຄົນຈະເປັນໄປຕາມລຳດັບຂອງຕົນ: ພຣະຄຣິດເປັນຜົນທຳອິດ; ຫຼັງຈາກນັ້ນ ຄື
ບັນດາຜູ້ທີ່ເປັນຂອງພຣະຄຣິດ ເມື່ອພຣະອົງສະເດັດມາ. 1 Corinthians 15:22.

ບັນດາເທດສະການໃນລະດູບານໃໝ່ບໍ່ອາດແຍກອອກຈາກກັນໄດ້, ເພາະວ່າມັນມີຄວາມກ່ຽວພັນໂດຍກົງຕໍ່ກັນ. ໃນຄວາມໝາຍນີ້, ວັນເພນເຕຄອດເປັນຕົວແທນຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ຈະມາໃນບໍ່ລຳ, ເມື່ອຈະມີການເທລົງມາຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຊ້ຳອີກຄັ້ງໜຶ່ງ, ແລະສຽງທີ່ສອງໃນພຣະທຳພຣະນິມິດ ບົດທີ 18 ຈະເອີ້ນບັນດາຜູ້ທີ່ໃນບັດຈຸບັນຍັງບໍ່ຮູ້ຈັກຂ່າວປະເສີດ ໃຫ້ອອກມາຈາກບາບໂລນ. ຄຳວ່າ “ບາບໂລນ” ມີຮາກຖານມາຈາກຄຳວ່າ “ບາເບນ” ຊຶ່ງໝາຍເຖິງຄວາມສັບສົນ, ເພາະວ່າໃນການລົ້ມຂອງບາເບນ ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງເຮັດໃຫ້ບັນດາພາສາສັບສົນ, ແລະທັງວັນເພນເຕຄອດນັ້ນ ພຣະເຈົ້າຊົງກັບຄືນຄວາມສັບສົນຂອງພາສາ ເພື່ອນຳຂ່າວປະເສີດໄປສູ່ໂລກ. ດັ່ງນັ້ນ ວັນເພນເຕຄອດ ແລະ ກົດໝາຍວັນອາທິດຈຶ່ງສອດຄ່ອງກັນ.

ໃນວັນເພນເຕຄອດ ຂອງປະທານແຫ່ງພາສາໄດ້ຖືກປະທານແກ່ພວກສາວົກ, ແຕ່ຂ່າວສານຂອງພວກເຮົາໃນເວລານັ້ນຍັງຈຳກັດຢູ່ແຕ່ພວກຢິວ. ເມື່ອນຳທັງສອງແນວເສັ້ນມາຮວມກັນ ເຫດການເພນເຕຄອດສຈຶ່ງຢູ່ໃນປີ 34, ເມື່ອສະເຕຟາໂນຖືກຂວ້າງດ້ວຍຫົນຫົນ ແລະໃນເວລານັ້ນຂ່າວປະເສີດໄດ້ຖືກນຳໄປຍັງຜູ້ທີ່ປະຈຸບັນບໍ່ຮູ້ຈັກຂ່າວປະເສີດ.

ສະເຕຟາໂນເປັນຕົວແທນຂອງບັນດາຜູ້ທີ່ຖືກຊົງໃຫ້ຄືນມາຈາກຄວາມຕາຍ “ເມື່ອພຣະອົງສະເດັດມາ,” ແຕ່ເປັນຜູ້ທີ່ໄດ້ຕາຍຮ່ວມກັບພຣະອົງ.

ການຖວາຍຜົນຮຸ່ນທຳອິດເປັນເຄື່ອງໝາຍເຖິງການຄົ້ນພົບພຣະຊົນຂອງພຣະຄຣິດໃນວັນທີສາມ ແລະຍັງເປັນເຄື່ອງໝາຍເຖິງການເລີ່ມຕົ້ນຂອງງານສະຫລອງອາທິດ, ຊຶ່ງກໍແມ່ນງານສະຫລອງເພນເຕກອດ, ແລະເປັນການລະນຶກເຖິງການປະທານພຣະບັນຍັດສົບປະການທີໂຊຊີນາຍ.

ວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844 ສອດຄ່ອງກັບໄມ້ກ້າງແຂນ, ເພາະວ່າໃນບັນດາຫຼັກຖານອື່ນໆ ຊົດສະເຕີໄວທ໌ ໄດ້ຈັດຄວາມຜິດຫວັງຂອງພວກສາວົກຫຼັງຈາກໄມ້ກ້າງແຂນ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຄວາມຜິດຫວັງທີ່ຕິດຕາມຫຼັງວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844. ທັງໄມ້ກ້າງແຂນ ແລະ ວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844 ລ້ວນແຕ່ເປັນແບບລ່ວງໜ້າຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ຈະມາໃນໄມ້ຊ້ານ. ວັນເພນເຕກອດກໍເປັນແບບຢ່າງຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ຈະມາໃນໄມ້ຊ້ານໃຊ້ນັດຽວກັນ, ແຕ່ວັນເພນເຕກອດໄດ້ມາເຖິງຫຼັງຈາກໄມ້ກ້າງແຂນຫຼັກສົບສອງວັນ. ໄມ້ກ້າງແຂນ, ຊຶ່ງຖືກເປັນແບບໄວ້ດຍບັດສະຄາ, ໄດ້ເປີດສາກເຂົ້າສູ່ລຳດັບຂອງງານເທດສະການທີ່ລະນຶກເຖິງວິທີກຳອັນດັ້ງເດີມຂອງອິດສະຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານ ນັບແຕ່ຄົນທີ່ທູດແຫ່ງຄວາມຕາຍໄດ້ຂ້າມຜ່ານອີຢິບ ຈົນເຖິງການປະທານພຣະບັນຍັດ. ເຖິງແມ່ນວ່າງານເທດສະການເຫຼົ່ານັ້ນຈະມີລັກສະນະຈຳເພາະຂອງຕົນເອງ, ແຕ່ພວກມັນກໍຖືກເຊື່ອມໂວ້ເຂົ້າຫາກັນຢ່າງບໍ່ອາດແຍກອອກໄດ້. ດັ່ງນັ້ນ ຈຶ່ງເປັນການຖືກຕ້ອງທີ່ຈະນຳໃຊ້ຊ່ວງເຕັມຫຼັກສົບສອງວັນຈາກບັດສະຄາຈົນເຖິງວັນເພນເຕກອດ ເປັນໝູ່ໝາຍດຽວອັນໜຶ່ງ.

ດ້ວຍເຫດນັ້ນ, ໄມ້ກ້າງແຂນ, ການຕາຍຂອງສະເຕຟາໂນ, ແລະ ເພນເຕກອດ ລ້ວນແຕ່ເປັນເງົາລ່ວງໜ້າຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ຈະມາເຖິງໃນໄວງນີ້, ເມື່ອການພິພາກສາເພື່ອການລົງໂທດແບບກ້າວໜ້າຕໍ່ບາບໂລນສະໄໝໃໝ່ເລີ່ມຕົ້ນຂຶ້ນ, ໃນຂະນະທີ່ສຽງທັງສອງ ໃນພຣະນິມົດບົດທີ່ສືບແປດເລີ່ມຮ້ອງເອົາຝູງແກະອື່ນໆຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ອອກຈາກບາບໂລນ. ທີ່ຫຼັກໝາຍນັ້ນເອງ ການພິພາກສາເພື່ອການລົງໂທດຕໍ່ເຢຊູາເລັມໄດ້ມາເຖິງ, ເຖິງແມ່ນວ່າພຣະເຈົ້າໃນຄວາມ ເມດຕາຂອງພຣະອົງໄດ້ຊະລິການທຳລາຍພຣະວິຫານແລະນະຄອນຢ່າງແທ້ຈິງອອກໄປເກືອບສິບປີຫຼັງຈາກໄມ້ ກ້າງແຂນ ຈົນເຖິງປີ 70. ການທຳລາຍເຢຊູາເລັມໃນສະໄໝບູຮານເປັນຕົວແທນຂອງການເລີ່ມຕົ້ນແຫ່ງການ ພິພາກສາເພື່ອການລົງໂທດແບບກ້າວໜ້າ ຊຶ່ງເລີ່ມຂຶ້ນໃນສະຫະລັດເມື່ອ “ການຫັນຫຼັງໃນລະດັບຊາດ ຖືກຕາມມາດ້ວຍຄວາມພຶ້ນໃນລະດັບຊາດ.”

ຄວາມຈິງໄດ້ຖືກສະຖາປະນາໄວ້ເທິງຄຳພະຍານຂອງສອງຄົນ, ແລະໃນສອງເສັ້ນທາງແຫ່ງສາມປີເຄື່ອງໝາຍພຣະຄຣິດຊຶ່ງຍືນຍັນພັນທະສັນຍານັ້ນ ພວກເຮົາພົບພະຍານສອງຄົນຂອງຄວາມຕາຍ ແລະການຟື້ນຄືນຊີວິດ ຊຶ່ງສຳພັນກັບປະຫວັດສາດທີ່ລະບຸເຖິງກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ກຳລັງຈະມາໃນໄວງນີ້. ກົດໝາຍວັນອາທິດນັ້ນໃນພຣະນິມົດບົດທີ 11 ຖືກລະບຸວ່າເປັນ “ໂມງແຫ່ງແຜ່ນດິນໄຫວໃຫຍ່.” “ໂມງ” ນັ້ນເຊື່ອມຕັ້ງໂດຍກົງກັບພະຍານສອງຄົນຜູ້ໄດ້ໃຫ້ຄຳພະຍານເປັນເວລາສາມປີເຄື່ອງໝາຍ. ຄຳພະຍານຂອງພວກເຂົາສືບສູດລົງດ້ວຍຄວາມຕາຍ ແລະການຟື້ນຄືນຊີວິດຂອງພວກເຂົາ.

ຄຳພະຍານຂອງພວກເຂົາໃນຊ່ວງສາມປີເຄື່ອງໝາຍ ຕາມດ້ວຍການຕາຍ ແລະ ການຟື້ນຄືນຊີວິດຂອງພວກເຂົາ ໄດ້ຖືກສະແດງແທນໂດຍການຕາຍ ແລະ ການຟື້ນຄືນຊີວິດຂອງທັງພຣະເຢຊູ ແລະ ສະເຕຟາໂນ, ເພາະວ່າ “line upon line,” ສະເຕຟາໂນໄດ້ຖືກສະແດງວ່າຟື້ນຄືນຊີວິດພ້ອມກັບພຣະຄຣິດ. ໃນງານສະຫລອງຜົນທຳອິດ ໄດ້ມີການຖວາຍບູຊາຫຼັກສົບສອງຢ່າງ.

ອັນໜຶ່ງແມ່ນລູກແກະທີ່ປາດສະຈາກຕຳໜົ, ແລະອີກອັນໜຶ່ງແມ່ນເຄື່ອງຖວາຍຂອງເຂົ້າບາເລ. ເຂົ້າບາເລໄດ້ເປັນຕົວແທນຂອງຜົນເກັບກ່ຽວທີ່ຈະຕາມມາ, ແລະລູກແກະໄດ້ເປັນຕົວແທນຂອງພຣະຄຣິດ. ພຣະຄຣິດໄດ້ຖືກໃຫ້ຟື້ນຄືນພຣະຊົນໃນວັນທີສາມ, ແລະສະເຕຟາໂນໄດ້ເປັນຕົວແທນຂອງບັນດາຜູ້ທີ່ຕິດຕາມມາ,

ແລະເຂົ້າບາເລໄດ້ເປັນຕົວແທນຂອງຜົນກັບກ່ຽວທຶຈະຕາມມາ. ພະຍານສອງຄົນໃນພຣະນິມົດບົດທີ 11 ໄດ້ເປັນພະຍານຢູ່ເປັນເວລາສາມປີເຄື່ອງ, ຫຼັງຈາກນັ້ນພວກເຂົາກໍຖືກຂ້າ ແລະຕໍ່ມາອີກສາມມື້ເຄື່ອງກໍໄດ້ຖືກໃຫ້ຜົນຄືນອີກ. ພະຍານສອງຄົນນັ້ນໄດ້ຖືກເຮັດໃຫ້ເປັນແບບຢ່າງວ່ອງໜ້າໂດຍພຣະຄຣິດ, ຜູ້ຊົງເປັນຜົນຮຸ່ນທຳອິດ, ເພາະພວກເຂົາເປັນຕົວແທນຂອງໜັງແສນສີໝືນສີຟ້າຄົນ, ຜູ້ຊົງເປັນຜົນຮຸ່ນທຳອິດເຊັ່ນກັນ.

ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເບິ່ງ, ແລະ ເບິ່ງເຖິງ, ມີພຣະເມສານອ້ອມອົງໜັງຢືນຢູ່ເທິງພູສີເຂັ້ມ, ແລະຢູ່ກັບພຣະອົງມີໜັງແສນສີໝືນສີຟ້າຄົນ, ມີພຣະນາມຂອງພຣະບິດາຂອງພຣະອົງຂຽນໄວ້ເທິງໜ້າຜາກຂອງເຂົາທັງຫລາຍ. ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນສຽງໜັງຈາກສະຫວັນ, ດັ່ງສຽງນ້ຳຫລາຍສາຍ, ແລະດັ່ງສຽງຜ້າຮ້ອງອັນດັ່ງສະນັ້ນ; ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນສຽງຂອງພວກນັກດົດພິນ ກຳລັງດົດພິນຂອງເຂົາ. ແລະພວກເຂົາຮ້ອງເພງດັ່ງຄືເພງໃໝ່ຢູ່ຕໍ່ໜ້າພຣະທົນ, ແລະຕໍ່ໜ້າສັດມີຊີວິດທັງສີ່ ແລະພວກຜູ້ເຖົ້າແກ່; ແລະບ່ຳຜູ້ໃດສາມາດຮຽນເພງນັ້ນໄດ້ ນອກຈາກໜັງແສນສີໝືນສີຟ້າຄົນນັ້ນ, ຜູ້ທີ່ຖືກໂຖ່ອອກຈາກໂລກ. ພວກນີ້ແມ່ນຜູ້ທີ່ໄດ້ເປື້ອນເປື້ອນດ້ວຍຜູ້ອື່ນ; ເພາະວ່າເຂົາເປັນພົມມະຈາຣີ. ພວກນີ້ແມ່ນຜູ້ທີ່ຕິດຕາມພຣະເມສານອ້ອມໄປທຸກບ່ອນທີ່ພຣະອົງສະເດັດໄປ. ພວກນີ້ຖືກໂຖ່ອອກຈາກທຳມະກາງມະນຸດ, ເປັນຜົນສຸກຕົ້ນແດ່ພຣະເຈົ້າ ແລະແດ່ພຣະເມສານອ້ອມ. ແລະໃນບາກຂອງເຂົາບໍ່ພົບຄວາມຫລອກລວງເລີຍ: ເພາະວ່າເຂົາບາດສະຈາກຕຳນິຍົມຢູ່ຕໍ່ໜ້າພຣະທົນຂອງພຣະເຈົ້າ. ພຣະນິມົດ 14:1-5.

ເຄື່ອງຖວາຍເຂົ້າບາເລໃນງານສະຫຼອງຜົນທຳອິດ ເປັນຕົວແທນຂອງພຣົດຜົນທຶຈະຕາມມາ, ແລະ ສະເຕຟາໂນ ໃນປີ 34 ກໍໄດ້ຕິດຕາມການຕາຍຂອງພຣະຄຣິດໃນປີ 31, ເຖິງແມ່ນວ່າ "line upon line," ພວກເຂົາໄດ້ຕາຍຢູ່ທີ່ waymark ດຽວກັນ. ໃນຄວາມກ່ຽວພັນກັບເຄື່ອງຖວາຍຜົນທຳອິດ, ພຣະຄຣິດຊົງເປັນລູກແກະທີ່ຖືກຂ້າ ແລະ ສະເຕຟາໂນເປັນເຂົ້າບາເລ. ຕາມທີ່ບໍລິເວນກ່າວ "Christ" ແມ່ນ "the first fruits of them that slept," ແລະ ຕໍ່ຈາກນັ້ນ "afterward they that are Christ's at his coming." ໜັງແສນສີໝືນສີຟ້າເປັນຜົນທຳອິດ, ແລະ ພວກເຂົາແມ່ນຜູ້ "which follow the Lamb whithersoever he goeth."

ໃນ "ໂມງ" ຂອງ "ແຜ່ນດິນໄຫວໃຫຍ່" ໃນພຣະນິມົດ ບົດທີ 11 ນັ້ນ, ພະຍານສອງຄົນທີ່ໄດ້ພະຍາກອນຢູ່ເປັນເວລາສາມປີເຄື່ອງ, ແຕ່ກັບຖືກຂ້າ ແລະ ນອນຢູ່ຕາມຖະໜົນເປັນເວລາສາມມື້ເຄື່ອງ, ໄດ້ຖືກໃຫ້ຄືນຊີວິດ. ພວກເຂົາແມ່ນບັນດາຜູ້ທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍສະເຕຟາໂນ ຜູ້ຊົງໃນທາງຄຳພະຍາກອນໄດ້ຖືກໃຫ້ຄືນຊີວິດກັບພຣະເຢຊູ ແຕ່ທັງຫຼັງຈາກພຣະເຢຊູດ້ວຍ. ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງຖືກໃຫ້ຄືນຊີວິດ "ສາມມື້ເຄື່ອງ" ຫຼັງຈາກທີ່ພວກເຂົາຖືກສັດຮ້າຍທີ່ຂຶ້ນມາຈາກເຫວລິກທີ່ສັດສົງຫານ. ໃນ "ໂມງ" ດຽວກັນທີ່ພວກເຂົາຖືກໃຫ້ຄືນຊີວິດ, ພວກເຂົາກໍຂຶ້ນໄປສູ່ສະຫວັນເປັນທຸງໝາຍ. ຂະບວນການແຫ່ງການຄືນຊີວິດ ແລະ ການຂຶ້ນສູ່ສະຫວັນຂອງພວກເຂົາ ໄດ້ຖືກວາງໄວ້ຢ່າງຮອບຄອບໃນພຣະວັດຈະນະຄຳພະຍາກອນຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ນີ້ວ່າເຖິງວ່າພວກເຂົາໄດ້ຖືກເຮັດໃຫ້ເປັນແບບຢ່າງໄວ້ວ່າໜ້າໂດຍການຕາຍຕາມຕົວອັກສອນຂອງສະເຕຟາໂນ, ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງເປັນຕົວແທນແຫ່ງຄວາມຕາຍທາງວິນຍານທີ່ສຳເລັດລົງເໝືອນພະຍານສອງຄົນ ໃນຂະນະທີ່ພວກເຂົາຖືກປ່ຽນສະພາບຈາກຂະບວນການລາໂອດໂຊຍຂອງທູດສະຫວັນອົງທີ່ສາມ ໄປສູ່ຂະບວນການຟື້າເດນເຟຍຂອງທູດສະຫວັນອົງທີ່ສາມ.

ພວກເຮົາຈະສືບຕໍ່ການສຶກສານີ້ໃນບົດຄວາມຖັດໄປ.

“ສົງໄສທັງທີ່ເນື່ອນອາດ: ບັນດາຜູ້ຖືຄວາມເຊື່ອເຊວເວັນທໍ-ເດ ແອດເວນເຕີສ ຜູ້ທີ່ໄປຍົກຢູ່ໃຕ້ທັງຂອງລາຕານ ຈະເປັນພວກທີ່ລະຖືມຄວາມເຊື່ອໃນຄຳເຕືອນແລະຄຳຕຳໜິຕິກເຕືອນທີ່ບັນຈຸຢູ່ໃນຄຳພະຍານຕ່າງໆຂອງພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າເປັນອັນດັບທຳອິດ.”

“ການຊົງເອົາໃຫ້ມີການຖວາຍຕົນຢ່າງເຕັມຢູ່ຂຶ້ນ ແລະໃຫ້ມີການຮັບໃຊ້ອັນບໍ່ລົ້ນລຳເຊິ່ງຂຶ້ນ ກຳລັງຖືກປະກາດ ແລະຈະຍັງຄົງຖືກປະກາດຕໍ່ໄປ. ບາງຄົນຜູ້ທີ່ບັດນັກກຳລັງເປັນສຽງຂອງຄຳແນະນຳຈາກລາຕານ ຈະກັບມາມືສະຕິ. ມີຜູ້ບາງຄົນຢູ່ໃນຕຳແໜ່ງສຳຄັນແຫ່ງຄວາມໄວ້ວາງໃຈ ຜູ້ທີ່ບໍ່ເຂົ້າໃຈຄວາມຈິງສຳລັບເວລານີ້. ຂ່າວສານນີ້ຕ້ອງຖືກນຳໄປມອບແກ່ພວກເຂົາ. ຖ້າພວກເຂົາຮັບເອົາຂ່າວສານນັ້ນ ພຣະຄຣິດຈະຊົງຮັບພວກເຂົາ ແລະຈະຊົງກະທຳໃຫ້ພວກເຂົາເປັນຜູ້ຮູ້ວ່າງານກັບພຣະອົງ. ແຕ່ຖ້າພວກເຂົາປະຕິເສດບໍ່ຍອມຟັງຂ່າວສານນັ້ນ ພວກເຂົາຈະໄປຍົກຢູ່ໃຕ້ທັງດຳຂອງເຈົ້າຊາຍແຫ່ງຄວາມມືດ.”

“ເຂົາພະເຈົ້າໄດ້ຮັບຄຳສັ່ງໃຫ້ກ່າວວ່າ ຄວາມຈິງອັນລຳຄ່າສຳລັບເວລານີ້ ກຳລັງຖືກເປີດເຜີຍໃຫ້ແຈ້ງຊັດເຈນຂຶ້ນແກ່ຈິດໃຈຂອງມະນຸດ. ໃນຄວາມໝາຍອັນພິເສດ ບັນດາຊາຍແລະຍິງຈະຕ້ອງກິນເນື້ອໜັງຂອງພຣະຄຣິດ ແລະດື່ມໂລຫິດຂອງພຣະອົງ. ຈະມີການພັດທະນາໃນຄວາມເຂົ້າໃຈ ເພາະວ່າຄວາມຈິງນັ້ນສາມາດຂະຫຍາຍອອກໄດ້ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ. ພຣະຜູ້ຊົງເປັນຕົ້ນກຳເນີດແຫ່ງຄວາມຈິງຈະສະເດັດເຂົ້າສູ່ສາມັກຄີທຳອັນໃກ້ຊິດຫຼາຍຂຶ້ນ ແລະຍິງໃກ້ຊິດຂຶ້ນອີກກັບຜູ້ທີ່ດຳເນີນຕົນໄປເພື່ອຈະຮູ້ຈັກພຣະອົງ. ເມື່ອປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າຮັບພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະອົງເປັນອາຫານຈາກສະຫວັນ ພວກເຂົາຈະຮູ້ວ່າການສະເດັດອອກຂອງພຣະອົງໄດ້ຖືກຈັດຕັ້ງມາໄວ້ແລ້ວດັ່ງເວລາເຊົ້າ. ພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບກຳລັງຜ່າຍວິນຍານ ເໝືອນດັ່ງທີ່ຮ້າງກາຍໄດ້ຮັບກຳລັງຜ່າຍກາຍເມື່ອໄດ້ກິນອາຫານ.”

“ພວກເຮົາຍັງບໍ່ເຂົ້າໃຈແຜນການຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແມ່ນແຕ່ເຄີຍໜຶ່ງ ໃນການທີ່ພຣະອົງໄດ້ນຳພາບັນດາບຸດຫຼານແຫ່ງອິສະຣາເອນອອກຈາກຄວາມເປັນທາດໃນອີຢິບ ແລະໄດ້ນຳພວກເຂົາຜ່ານຖິ່ນທຸລະກັນດານເຂົ້າສູ່ຄານາອານ.”

“ເມື່ອພວກເຮົາເກັບກຳລັງສຶກສາແຫ່ງພຣະເຈົ້າທີ່ສ້າງສະຫວ່າງອອກມາຈາກຂ່າວປະເສີດນັ້ນ, ພວກເຮົາຈະໄດ້ຮັບຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ແຈ້ງຂຶ້ນກ່ຽວກັບລະບົບພິທີຂອງຊາວຢິວ ແລະຈະຊາບຊົງໃນຄວາມຈິງອັນສຳຄັນຂອງລະບົບນັ້ນເລີກຊົງຢູ່ຂຶ້ນ. ການສຳຫຼວດຄວາມຈິງຂອງພວກເຮົາຍັງບໍ່ສົມບູນ. ພວກເຮົາໄດ້ກັບຮອດຮອດມາໄວ້ພຽງແຕ່ວັງສຶກສາຄວາມສະຫວ່າງບາງສ່ວນເທົ່ານັ້ນ. ບັນດາຜູ້ທີ່ເປັນນັກສຶກສາພຣະວັດຈະນະປະຈຳວັນ ຈະບໍ່ອາດແກ້ໄຂບັນຫາຕ່າງໆຂອງລະບົບພິທີຂອງຊາວຢິວໄດ້. ພວກເຂົາຈະບໍ່ເຂົ້າໃຈຄວາມຈິງທີ່ຖືກສອນໂດຍການປະກອບພິທີໃນພຣະວິຫານ. ພຣະລາຊະກິດຂອງພຣະເຈົ້າຖືກຂັດຂວາງໂດຍຄວາມເຂົ້າໃຈແບບຜ່າຍໂລກກ່ຽວກັບແຜນການອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະອົງ. ຊີວິດໃນອະນາຄົດຈະເປີດເຜີຍຄວາມໝາຍຂອງກົດບັນຍັດທັງຫຼາຍທີ່ພຣະຄຣິດ ຜູ້ຖືກໜຸ່ມຢູ່ໃນເສົາເມກ ໄດ້ປະທານແກ່ປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ.” Spalding and Magan, 305, 306.